

III. Милостивъ тръгналъ.

Милостивъ се простилъ съ баба си и тръгналъ, като зелъ съ себе си желѣзното куче и перото. Той направилъ така, както му казали магьосницитѣ. Кучето припкало, ластовичката хвърчала, Милостивъ, вървѣлъ и скоро достигналъ до една гъста гора, въ която нѣмало пѣть, а имало много пѣтечки. Той попиталъ мравкитѣ, пчелитѣ, пеперудитѣ, ластовичкитѣ, чучулигитѣ и др. животни за пѣтя. Намиралъ се вече на самия край на гората, когато забѣлѣжилъ една дива коза, която го гледала съ тѣжни очи. Той си помислелъ, че тя е ранена и зелъ да се приближава къмъ нея, но дивата коза станала и побѣгнала.

IV. Милостивъ въ вълча дупка.

Милостивъ искалъ да я хване, припналъ се подиръ нея и падналъ въ една вълча дупка.

Дивата коза се спрѣла на края на дупката и му изкрищяла, като го гледала съ лоши очи: „Мжжътъ ми, царьтъ на вълцитѣ, ей сега е ще дойде и ще те изяде;“ и отишла при мжжътъ си.

Кученцето набързо, набързо, нахвърлило много сухи клончета въ дупката и Милостивъ, като стжпилъ на тѣхъ, излѣзълъ изъ дупката. Тѣ вървѣли дълго врѣме и съгледали най-сетнѣ, една хубава ливада, на която лежали двадесетъ вола съ златни халки, прѣкарани прѣзъ нося. Милостивъ ги попиталъ гдѣ е Палатътъ на живота. Тѣ отговорили, че трѣбва да се мине прѣзъ палатътъ на тѣхната царица, магьосницата жаба. Милостивъ тръгналъ на татѣкъ.

V. Жаба магьосница.

Магьосницата жаба седѣла въ една стъклена стая на кадифено канапе. Тя била облѣчена съ едно